

Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: Αντίσταση, Γενοκτονίες, Ολοκαυτώματα (δ΄)

/ [Πεμπτούσία](#)

Η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου πραγματοποιήθηκε τη νύχτα της 25ης Νοεμβρίου 1942 και υπήρξε από τις κορυφαίες εκδηλώσεις της αντίστασης του ελληνικού λαού στον κατακτητή.

Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος μέσα από τα γεγονότα της Αντίστασης, των Γενοκτονιών και των Ολοκαυτωμάτων

Μία παλιά παροιμία έλεγε ότι όταν ο Θεός καταράστηκε τον κόσμο, είπε να γίνεται πόλεμος. Πράγματι, ο πόλεμος αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα δεινά -αν όχι το μεγαλύτερο- για το ανθρώπινο γένος. Η ανθρωπότητα βίωσε τη φρίκη δύο Παγκόσμιων Πολέμων. Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος αποδείχθηκε τρομακτικότερος από τον Α΄. Περίπου σαράντα εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και χιλιάδες άλλοι έμειναν ανάπηροι.

3. Η Αντίσταση των Ελλήνων

Τα πρώτα δείγματα ηρωισμού και αντίστασης των Ελλήνων απέναντι στις

κατοχικές Δυνάμεις υπήρξαν η αυτοθυσία του Έλληνα φαντάρου που φύλαγε την ελληνική σημαία στο βράχο της Ακροπόλεως. Όταν οι Γερμανοί την κατέβασαν να για να υψώσουν τη σβάστικα, ο Έλληνας στρατιώτης Κωνσταντίνος Κουκκίδης τυλίχτηκε με την ελληνική σημαία και πήδηξε από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης, βρίσκοντας τραγικό θάνατο. Αυτό το γεγονός έλαβε μέρος στις 27 Απριλίου 1941. Το άλλο γεγονός, αφορά στην υποστολή της γερμανικής σημαίας από την Ακρόπολη, έναν περίπου μήνα αργότερα, στις 30 Μαΐου 1941, από τους Μανώλη Γλέζο και Απόστολο Σάντα, όπως προαναφέρθηκε. Εξάλλου η στάση των Ελλήνων απέναντι στους Γερμανούς φάνηκε από την αρχή, αφού οι Γερμανοί αναγκάστηκαν να παρελάσουν σε μία άδεια Αθήνα, αφού οι κάτοικοί της είχαν κλειδωθεί στα σπίτια τους αρνούμενοι πεισματικά την «υποδοχή» του στρατού των κατακτητών στην πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους.

Η ανατίναξη του αρχηγείου της Ε.Σ.Π.Ο., μιας οργάνωσης Ελλήνων φιλοναζιστών, από την Π.Ε.Α.Ν. (Πανελλήνιος Ένωση Αγωνιζομένων Νέων) με αρχηγό τον αξιωματικό της Αεροπορίας Κώστα Περρίκο έρχεται να προστεθεί στις πρώτες προσπάθειες αντίστασης του ελληνικού λαού. Το γεγονός συνέβηκε στις 22 Σεπτεμβρίου του 1942. Τα θύματα των Ελλήνων μειοδοτών και των Γερμανών αξιωματικών και στρατιωτικών υπήρξαν πολλά.

Στη συνέχεια, στην Αντίσταση κατά των κατακτητών έλαβε μέρος σχεδόν ολόκληρος ο ελληνικός πληθυσμός μέσα από διάφορες δράσεις[1]. Οι Έλληνες δεν μπόρεσαν να δεχθούν ότι εκείνοι που νίκησαν τους εισβολείς στο Αλβανικό μέτωπο ζούσαν κάτω από συνθήκες εξαθλίωσης, πείνας και στυγνής εκμετάλλευσης από τις κατοχικές δυνάμεις. Άνθρωποι κάθε ηλικίας, ιδιότητας, κοινωνικής και πολιτικής ένταξης, σε πόλεις και ύπαιθρο μετείχαν στον αγώνα. Πνευματικές προσωπικότητες, καλλιτέχνες και πλήθος άλλων πολιτών, ο καθένας με τον τρόπο του, ανταποκρίθηκαν στα αντιστασιακά κελεύσματα. Πρωτοπόρα και εντυπωσιακά άφοβη και δυναμική αποδείχτηκε οι νέοι, που οργανώθηκαν στην Ε.Π.Ο.Ν.[2]

Το μίσος των Ελλήνων για τα όσα ήταν αναγκασμένοι να υποστούν αποτέλεσε το μέσο που ένωσε τον ελληνικό λαό. Στα πρώτα αυτά αντιστασιακά βήματα των Ελλήνων οι κατακτητές απάντησαν με σκληρό τρόπο χωρίς αυτό να πτοήσει το ηθικό των Ελλήνων.

Ταυτόχρονα η Αντίσταση των Ελλήνων, επειδή δεν μπορούσε να γίνει με οργανωμένο στρατό άρχισε να οργανώνεται από τους Αντάρτες. Οι τελευταίοι είτε μόνοι τους είτε σε συνεργασία με στρατιώτες των συμμαχικών δυνάμεων επέφεραν μεγάλα χτυπήματα στους κατακτητές. Ένα από αυτά υπήρξε η ανατίναξη της Γέφυρας στο Γοργοπόταμο[3] αλλά και η απαγωγή του Γερμανού στρατηγού Κράιπε, διοικητή της γερμανικής φρουράς στην Κρήτη από Έλληνες

αντάρτες και Βρετανούς κομάντος και τη μεταφορά του στη Μέση Ανατολή[4].

Τα αντίποινα των Γερμανών σε κάθε προσπάθεια αντίστασης των Ελλήνων υπήρξαν σκληρά. Όχι μόνο κατέφευγαν σε μαζικές εκτελέσεις αλλά πολλές φορές έκαιγαν και ολόκληρα χωριά τα οποία παρείχαν βοήθεια στους Αντιστασιακούς. Η Αντίσταση των Ελλήνων ποτίστηκε με ποτάμια αίμα αθώων. Τελικά, όμως το ποτάμι του αίματος των αθώων Ελλήνων έγινε χείμαρρος κατά των κατακτητών.

[1] http://www.ime.gr/chronos/14/gr/1940_1945/resistance/index.html (2012)

[2] Αυτόθι.

[3] «Η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου τη νύχτα της 25ης Νοεμβρίου 1942 δεν ήταν το μοναδικό στην Ελλάδα γεγονός όπου συνεργάστηκαν διάφορες μεταξύ τους παρατάξεις, ο ΕΔΕΣ και το ΕΑΜ εν προκειμένω. Ο Ναπολέων Ζέρβας και ο Άρης Βελουχιώτης μπόρεσαν έστω και για λίγο να παραμερίσουν τις διαφορές τους και υπό την καθοδήγηση των Βρετανών να συνεργαστούν για το εθνικό καλό.» Πρβλ. Θ. Καλλιανιώτη, «**Το σαμποτάζ σχεδίασαν και οργάνωσαν Βρετανοί στρατιωτικοί**», Καθημερινή της Κυριακής της 10/10/2010

[4] <http://www.stoxos.gr/2012/04/26-1944.html> (2012)